

De la inculpat s-au încasat în beneficiul statului cheltuielile judiciare în sumă de 306 lei.

2. Instanța de fond a constatat că pe 12 aprilie 2021, aproximativ ora 16.50, inculpatul Dolghi Vitali, fiind privat de dreptul de a conduce mijloace de transport prin Decizia Curții de Apel Bălți din 10.03.2021, având scopul nerespectării interdicției impuse conducătorilor mijloacelor de transport să conducă în stare de ebrietate reglementate de prevederile pct. 14 lit. a) din Regulamentul circulației rutiere, fiind în stare de ebrietate cu grad avansat, demonstrată în urma testării acestuia cu aparatul „Drager”, unde s-a stabilit concentrația vaporilor de alcool în aerul de expirat de 0,80 mg/l și raportul de expertiză nr. 202106P0182 din 22.04.2021 unde, în proba de sânge prezentată s-a depistat alcool etilic în cantitate de 1,29 g/l, echivalent a 1,29 %, a circulat cu automobilul „Volkswagen Passat”, n.î. XXXXXXX (Franța), pe traseul de la ieșirea din XXXXX, spre XXXXXX, r-nul XXXXX.

Instanța a reținut că inculpatul nu a recunoscut vina și a declarat că nu este de acord cu rezultatele analizei de sânge și a alcotestului „Drager”, deoarece în acea zi nu a consumat alcool. Permisul de conducere i-a fost ridicat într-o altă cauză penală, în care a fost condamnat pe art. 264¹ alin. (1) Cod penal.

Însă, vinovăția lui a fost dovedită integral prin probele administrate, inclusiv: procesul-verbal de testare alcoolscoptică din 12.04.2021, potrivit căruia a fost documentată procedura de efectuare a testării alcoolscopice cu aparatul „Drager” a lui Dolghi Vitali și la care s-a stabilit o concentrație a vaporilor de alcool în aer expirat de 0,80 mg/l, procesul-verbal fiind semnat inclusiv de persoana supusă testării;

tichetul „Drager” (original), din care rezultă că pe 12.04.2021, ora 17.30, cantitatea de vapori de alcool în aerul expirat de Dolghi Vitali constituia 0,80 mg/l, tichetul fiind semnat de persoana supusă testării și persoana care a efectuat testarea;

procesul-verbal nr. 5 din 12.04.2021 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei, din care rezultă că, urmare a examinării medicale a lui Dolghi Vitali pe 12.04.2021, ora 19.20, pe motivul suspiciunii aflării în stare de ebrietate la volan, s-a constatat vorbirea incoerentă, încetinită, respirație accelerată, mișcările corpului imprecise. Mersul instabil, tremor al degetelor, se străduie să ascundă starea de ebrietate. Ultimului i-a fost prelevat sânge, în două eprubete, în care, potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 202106P0182 din 22.04.2021, s-a constatat o cantitate de alcool de 1,29 g/l, ce corespunde stării de ebrietate, cu grad avansat;

raportul de expertiză judiciară nr. 202106P0182 din 22.04.2021, potrivit căruia, în proba de sânge, prezentată pe numele lui Dolghi Vitali, s-a depistat o cantitate de alcool de 1,29 g/l, echivalentul a 1,29 %;

decizia Curții de Apel Bălți din 10.03.2021, prin care Dolghi Vitali a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1), 325 alin. (1), 84 alin. (1), 90 Cod penal la 1 an închisoare și amendă în mărime de 2100 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pentru o perioadă de probațiune de 2 ani.

Prin urmare, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, ca conducerea mijlocului de transport de către o persoană care se află

în stare de ebrietate alcoolică cu grad avansat și care a fost privată de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Or, vinovăția inculpatului a fost dedusă cu certitudine din declarațiile similare ale martorilor Anton P., Bobu V., Marco S. și Bejenari V., care se încadrează în șirul logic al celor întâmplare pe 12.04.2021 și care denotă cu certitudine respectarea întocmai a procedurii de stopare și testare a inculpatului pentru verificarea stării de ebrietate. Mai mult, toate actele întocmite de colaboratorii INSP la locul testării inculpatului cu aparatul „Drager” au fost semnate de inculpat, ultimul semnând inclusiv tichetul „Drager”, potrivit căruia cantitatea de alcool în aerul expirat de acesta constituia 0,80 mg/l.

La fel, inculpatul a semnat benevol și procesul-verbal cu privire la contravenție, întocmit de colaboratorul INSP, Marco Serghei, în baza art. 287 alin. (2) și art. 232 alin. (1) Cod contravențional.

Faptul aflării inculpatului în stare de ebrietate pe 12.04.2021 se confirmă și prin declarațiile martorului Gausauer L., care a indicat că în seara de 12.04.2021, personal l-a examinat pe Dolghi Vitali, care s-a prezentat spre examinare însoțit de doi colaboratori de poliție și prezenta vădite semne corespunzătoare stării de ebrietate. Fiindu-i prelevat sânge, s-a constatat alcool etilic, conform raportului de expertiză judiciară, care corespunde stării de ebrietate cu grad avansat. Sângele prelevat de la Dolghi V. a fost plasat în 2 eprubete, care au fost puse într-un plic și sigilate în prezența persoanei și a colaboratorilor de poliție, fiind respectată întocmai procedura legală.

Totodată, nu au fost stabilite temeiuri de a pune la îndoială declarațiile martorilor audiați, care au dat declarații analogice în cadrul urmăririi penale și în ședința de judecată, iar dezacordul inculpatului cu rezultatul alcotestului „Drager” și rezultatele raportului de expertiză judiciară nu duc la achitarea acestuia, argumentele apărării fiind apreciate critic.

Și afirmația inculpatului că nu a cunoscut despre existența unei sentințe de condamnare definitivă în privința sa la acel moment, prin care ar fi fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport, nu este fondată. Or, potrivit materialelor cauzei, prin sentința Judecătoriai Edineț 30.03.2020, Dolghi Vitali a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1), 325 alin. (1), 84 Cod penal, la 1 an închisoare, amendă în mărime de 100.000 lei, cu executare în penitenciar de tip semiînchis și cu amendă în mărime de 37.000 lei cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 5 ani, cu executarea de sine stătătoare a pedepselor.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 10.03.2021, a fost admis apelul declarat împotriva sentinței din 30.03.2020, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Dolghi Vitali a fost condamnat în baza art. 264¹ alin. (1), 325 alin. (1), 84 alin. (1), 87, 90 Cod penal, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă sub formă cu 1 an închisoare, amendă în mărime de 2100 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani, cu suspendarea condiționată a executării pedepsei închisorii pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

Din conținutul deciziei instanței de apel, rezultă că inculpatul a participat la ședința de judecată de examinare a cauzei în ordine de apel, acesta aflându-se în arest preventiv conform sentinței, iar în baza dispozitivului deciziei din 10.03.2021, a fost eliberat imediat din detenție. Astfel, inculpatul cunoștea despre soluția instanței de apel, or, anume în baza dispozitivului deciziei a fost eliberat de sub arest

preventiv, împrejurări în care sunt neîntemeiate afirmațiile acestuia că nu cunoștea despre existența unei soluții definitive emise în privința sa, prin care ar fi fost privat de dreptul de a conduce mijloace de transport.

Prin urmare, au fost apreciate ca fiind pur declarative declarațiile inculpatului în susținerea poziției de apărare, ce denotă că acesta, prin negarea vinei, încearcă să evite răspunderea penală pentru fapta comisă.

La stabilirea pedepsei, instanța a ținut cont de prevederile art. 61, 75 Cod penal, că inculpatul a săvârșit infracțiunea cu intenție directă, se caracterizează pozitiv, nu este căsătorit, persoane la întreținere nu are, la evidența medicului narcolog și psihiatru nu se află, circumstanțe atenuante nu au fost stabilite, cea agravantă fiind comiterea faptei de către o persoană care anterior a fost condamnată pentru infracțiuni similare, potrivit cazierului contravențional anterior a fost tras în mod repetat la răspundere contravențional pentru contravenții comise preponderent în domeniul circulației rutiere.

Totodată, potrivit revindicării și sentințelor de condamnare, inculpatul a fost condamnat anterior în mod repetat, și anume, prin sentința Judecătorei Edineț din 11.02.2005, în baza art. 186 alin. (2) Cod penal, la muncă neremunerată în folosul comunității; sentința Judecătorei Edineț din 16.11.2012 în baza art. 217 alin. (2) Cod penal, la amendă în mărime de 8000 lei; sentința Judecătorei Edineț din 06.08.2013, în baza art. 264¹ alin. (1) Cod penal, la 240 ore muncă neremunerată în folosul comunității, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani; ordonanța Procuraturii r-lui Edineț din 11.11.2013, prin care a fost încetată urmărirea penală pe art. 186 alin. (2) Cod penal, în temeiul art. 109 Cod penal; decizia Curții de Apel Bălți din 10.03.2021, în baza art. 264¹ alin. (1), 325 alin. (1), 84, 87 Cod penal la 1 an închisoare, amendă în mărime de 2100 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani.

Or, inculpatul, anterior, în mod repetat, a comis infracțiuni similare - de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică, prezenta infracțiune fiind comis în termenul de probă stabilit de instanța de judecată.

Astfel, în circumstanțele stabilite, precum și ținând cont de gravitatea infracțiunii comise, instanța a concluzionat că corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar cu izolarea lui de societate, or, nu este la prima abatere de la lege, anterior a comis infracțiuni similare, iar infracțiunea din speță a fost săvârșită în termenul de probă stabilit prin decizia Curții de Apel Bălți din 10.03.2021.

Potrivit certificatului Biroului de Probațiune Edineț din 08.10.2021, Dolghi Vitali, condamnat prin decizia Curții de Apel Bălți din 10.03.2021, se află la evidența Biroului de Probațiune, începând cu 10.03.2021, întru supravegherea executării pedepselor stabilite sub forma suspendării condiționate a executării pedepsei închisorii, care expiră la data de 10.03.2023 și termenul privării care expiră la data de 10.03.2024.

Conform certificatului eliberat de executorul judecătoresc Bodean Olesea, pedeapsa cu amendă, stabilită lui Dolghi Vitali prin decizia Curții de Apel Bălți din 10.03.2021, la situația din 11.10.2021 nu era executată.

Deci, se reține în acțiunile inculpatului, starea de recidivă simplă, prevăzută de art. 34 alin. (1) Cod penal, potrivit căruia se consideră recidivă comiterea cu

intenție a uneia sau mai multor infracțiuni de o persoană cu antecedente penale pentru o infracțiune săvârșită cu intenție.

Totodată, ținând cont de caracterul și gradul pericolului social al infracțiunii săvârșite, de personalitatea inculpatului, care anterior în mod repetat a fost atras la răspundere penală pe infracțiuni similare, corectarea acestuia este posibilă prin stabilirea celei mai aspre pedepsei din cele prevăzute de sancțiunea articolului incriminat, aplicând în privința acestuia și art. 85 alin. (1) Cod penal, pedeapsa fiind echitabilă faptei comise, urmând să asigure atingerea scopului pedepsei penale - restabilirea echității sociale, corectarea inculpatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni.

Or, prin prisma prevederilor legale, este prerogativa instanței de judecată să aprecieze dacă scopul pedepsei penale poate fi atins fără executarea efectivă a acesteia, la caz, fiind imposibilă, aplicarea prevederilor art. 90 Cod penal în privința inculpatului, de vreme ce circumstanțele cauzei, analizate prin prisma prevederilor legale, obligă instanța de a dispune executarea reală a pedepsei închisorii de către acesta.

3. Avocatul Nicolae Baban a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatului să-i fie aplicată o pedeapsă mai blândă.

Apelantul a invocat că inculpatul nu este de acord cu sentința instanței de fond și consideră că fost schimbat sau au fost făcute manipulări cu sângele prelevat de la el, în timpul când nu era în vizorul lui, nefiindu-i clar motivul de a da acordul la prelevarea probelor biologice.

În același timp, pedeapsa aplicată este prea aspră, iar instanța de fond nu s-a expus asupra aplicării prevederilor art. 90, 90¹ Cod penal.

4. Potrivit deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2022, apelul a fost respins, ca nefondat.

Instanța de apel a constatat că instanța de fond, la examinarea cauzei a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate pe caz o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, acestea confirmând pe deplin vina inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute la art. 264¹ alin. (4) Cod penal.

Astfel, procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 12.04.2021, prin care organul de constatare a sesizat organul de urmărire penală privind comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Dolghi Vitali, semnat nemijlocit de către acesta, probează faptul conducerii mijlocului de transport de către inculpat și reține faptul că acesta s-a aflat în stare de ebrietate.

Iar ordonanța de ridicare și procesul-verbal de ridicare, din 12.04.2021, de la Dolghi Vitali a fost ridicat mijlocul de transport de model „Volkswagen Passat” cu n.î. EE-730-TW relevă trăsăturile particulare ale autovehiculului condus în stare de ebrietate de către inculpat.

La fel, probele cercetate în particular și apreciate în cumul, și anume, procesul-verbal de testare alcoolscoptică din 12.04.2021, prin care a fost documentată procedura de efectuare a testării alcoolscoptice cu aparatul „Drager” a lui Dolghi Vitali; tichetul „Drager” (original); procesul-verbal de constatare a faptei de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate din 12.04.2021, prin care

organul de constatare a sesizat organul de urmărire penală privind comiterea infracțiunii de conducere a mijlocului de transport în stare de ebrietate alcoolică de către Dolghi Vitali probează în mod pertinent și concludent faptul conducerii automobilului în stare de ebrietate de către inculpat la 12.04.2021.

Pe lângă aceasta, procesul-verbal nr. 5 din 12.04.2021 al examinării medicale de constatare a faptului de consumare a alcoolului, stării de ebrietate și naturii ei; raportul de expertiză judiciară nr. 202106P0182 din 22.04.2021, potrivit concluziei căruia, în proba de sânge prezentată pe numele lui Dolghi Vitali s-a depistat o cantitate de alcool de 1,29 g/l, echivalentul a 1,29 %, sunt apreciate ca probe utile, care dovedesc gradul de ebrietate alcoolică a inculpatului. Urmare a prelevării sângelui de la Dolghi Vitali, s-a constatat o cantitate de alcool de 1,29 g/l, ceea ce corespunde stării de ebrietate cu grad avansat. Rezultatul examinării plasează concentrația alcoolică în sânge categoriei stării de ebrietate cu grad avansat în conformitate cu prevederile art. 134¹² alin. (3) Cod penal coroborat cu pct. 4 lit. b) al Regulamentului privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009.

Totodată, calitatea specială a subiectului infracțiunii incriminate inculpatului în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, adică persoana care nu deține permis de conducere, a fost probată prin decizia Curții de Apel Bălți din 10.03.2021, prin care lui Dolghi Vitali i-a fost aplicată sancțiunea complementară obligatorie prevăzută de art. 264¹ alin. (1) Cod penal - privarea de dreptul de a conduce mijloace de transport pe un termen de 3 ani. Respectiv, la data comiterii infracțiunii - 12.04.2021, inculpatul nu a avea dreptul de a conduce mijloace de transport, fiind privat de acest drept la 10.03.2021.

Referitor la argumentele apărării în raport cu procedura prelevării probei de sânge de la inculpat, se atestă că acțiunea a fost efectuată legal, în conformitate cu Regulamentul privind modul de testare alcoolscoptică și examinare medicală pentru stabilirea stării de ebrietate și naturii ei, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 296 din 16.04.2009, fiind respinse și obiecțiile privind pretinsa manipulare a probelor, or, potrivit procesului-verbal nr. 5 din 12.04.2021 se constată caracteristica particularităților fiziologice ale inculpatului caracteristice stării de ebrietate, manifestate prin mers instabil, tremor al degetelor, tendința de a camufla aceste comportări.

În același timp, constatând ca fiind dovedită infracțiunea comisă de către inculpat, la stabilirea pedepsei, instanța de fond a acordat deplină eficiență prevederile art. 7, 61, 75 Cod penal, aplicând în privința acestuia o pedeapsă legală.

Astfel, alegațiile apărării, în acest sens, sunt nefondate, or, la emiterea sentinței, prima instanță nu a admis nicio eroare de fapt și de drept, aplicând inculpatului o pedeapsă corectă și legală. Mai mult, instanța de judecată este singură în măsură să înfăptuiască nemijlocit acțiunea de individualizare a pedepsei infractorului, având deplina libertate de acțiune în vederea realizării operațiunii respective, ținând cont de regulile și principiile prevăzute de Codul penal, la stabilirea categoriei, duratei ori a cuantumului pedepsei.

5. Avocata Uncu Natalia declară recurs ordinar, în care solicită casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie

dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei aplicate inculpatului, conform art. 90 Cod penal.

Recurenta invocă că instanțele au omis faptul că inculpatul a fost pus sub învinuire în baza art. 264¹ alin. (4) Cod penal, iar sancțiunea articolului incriminat prevede pedeapsă cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 200 la 240 ore sau închisoare de până la 1 an.

Totodată, inculpatul a comis o infracțiune ușoară, se caracterizează pozitiv, nu se află la evidența medicului narcolog și psihiatru, nu a comis infracțiuni din domeniul transporturilor și, chiar dacă anterior a fost condamnat, a executat integral pedeapsa.

Or, la stabilirea pedepsei urma să se țină cont de gravitatea infracțiunii comise, că inculpatul nu a cauzat careva prejudicii statului sau persoanelor fizice.

În drept, recursul este întemeiat pe art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când s-au aplicat pedepse individualizate contrar prevederilor legale.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În sensul vizat și în raport cu circumstanțele invocate în recursul ordinar, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor atacate, inclusiv cele reproduse în pct. **2.**, **4.** din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel, just și argumentat au ținut cont și de prevederile art. 61, 75, 90 alin. (1) și (10), 85 alin. (1) și (3) Cod penal, 364¹ Cod de procedură penală, conform căror la aplicarea legii penale se ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat și de circumstanțele cauzei care atenuază ori agravează răspunderea penală. Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele și în strictă conformitate cu dispozițiile legii. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuază răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale familiei acestuia. Inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare. La stabilirea pedepsei cu închisoare pe un termen de cel mult 5 ani pentru infracțiunile săvârșite cu intenție, instanța de judecată, ținând cont de circumstanțele

cauzei și de persoana celui vinovat, va ajunge la concluzia că nu este rațional ca acesta să execute pedeapsa stabilită, ea poate dispune neexecutarea pedepsei aplicate ***dacă, în perioada de probațiune fixat, condamnatul nu va săvârși o nouă infracțiune*** și, ***prin respectarea condițiilor probațiunii va îndreptăți încrederea ce i s-a acordat. În cazul în care*** cel condamnat cu suspendarea condiționată a executării pedepsei ***săvârșește în perioada de probațiune o nouă infracțiune intenționată, instanța de judecată îi stabilește o pedeapsă în condițiile art. 85 Cod penal.*** Dacă, după pronunțarea sentinței, dar înainte de executarea completă a pedepsei, condamnatul a săvârșit o nouă infracțiune, instanța de judecată adaugă, în întregime sau parțial, la pedeapsa aplicată prin noua sentință partea neexecutată a pedepsei stabilite de sentința anterioară. ***Pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată.***

Consecutivitatea normelor vizate supra, atestă clar și expres că suspendarea executării pedepsei închisorii este condiționată prin nesăvârșirea de către condamnat a unei noi infracțiuni intenționate în perioada de probațiune acordată.

Ori, dacă ultimul, în perioada de probațiunii fixată, comite o nouă infracțiune intenționată, nerespectând, astfel, condițiile probațiunii și neîndreptățind încrederea ce i s-a acordat, suspendarea executării pedepsei închisorii decade de drept, și acesta urmează să execute în penitenciar noua pedeapsă definitivă, aplicată pentru cumul de sentințe, care v-a fi una mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară.

Prin urmare, instanțele de fond și de apel just au concluzionat că inculpatul a comis o infracțiune ușoară, dar în cazul în care în rechizitoriu este indicată ca circumstanță care agravează răspunderea: „*comiterea faptei de către o persoană anterior condamnată pentru acțiuni similare*”, că acesta anterior a mai fost condamnat, inclusiv pentru infracțiuni similare, însă nu s-a corectat și a continuat comiterea faptelor infracționale, infracțiunea în speță fiind comisă în perioada de probațiune, fiind privat și de dreptul de conduce mijloace de transport, iar pedepsele ce i-au fost aplicate s-au dovedit a fi ineficiente, că ***pedeapsa definitivă în cazul unui cumul de sentințe trebuie să fie mai mare decât pedeapsa stabilită pentru săvârșirea unei noi infracțiuni și decât partea neexecutată a pedepsei pronunțate prin sentința anterioară a instanței de judecată***, chiar și în prezența circumstanțelor atenuante invocate de recurentă, o pedeapsă mai blândă decât cea aplicată inculpatului, ar fi una inechitabilă, inadecvată și disproporțională în raport cu gradul prejudiciabil al infracțiunii săvârșite, persoana inculpatului și a scopului pedepsei penale sub aspectul restabilirii echității sociale, corectării ultimului, prevenirii săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea lui, cât și a altor persoane.

Deci, pedeapsa respectivă a fost motivată, individualizată și aplicată inculpatului în corespundere cu prevederile legale (*pct. 2., 4. din decizie*).

Pe lângă aceasta, recursul declarat, potrivit argumentelor invocate și reproduse în *pct. 5.* din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanța de apel a apreciat probele și circumstanțele cauzei în latura pedepsei aplicate inculpatului.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea probelor și circumstanțelor cauzei în latura pedepsei penale în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestei instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recursul nominalizat au constituit deja obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 2. - 5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița c. Moldovei*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de recurentă, că s-au aplicat inculpatului pedepse individualizate conform prevederilor legale, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Uncu Natalia, împotriva deciziei Colegiului Penal al Curții de Apel Bălți din 01 februarie 2022, în privința inculpatului Dolghi Vitali XXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 22 iulie 2022.

Președinte

Nadejda Toma

Judecători

Iurie Diaconu

Victor Boico